

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9XCdo/341/2016
Identifikačné číslo spisu:	2113204121
Dátum vydania rozhodnutia:	07.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2113204121.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 19C/201/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. mája 2016, sp. zn. 10Co/824/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava uznesením z 15. júna 2015, č. k. 19C/201/2013-98 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 20 eur za podané odvolanie vo veci samej - žalobe o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci.

2. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením z 31. mája 2016 sp. zn. 10Co/824/2015 tak, že potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania vo veci samej poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 1 ods. 1, s ustanovením § 2 ods. 4, s ustanovením § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Uviedol, že poplatkový úkon (odvolanie žalobkyne vo veci samej) bolo podané po 30. septembri 2012, odkedy bola zavedená poplatková povinnosť, tak za žaloby o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, ako aj za odvolanie podané vo veci samej.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bola potvrdená povinnosť žalobkyne zaplatiť súdny

poplatok 20 Eur za podané odvolanie vo veci samej, podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie proti napadnutému uzneseniu podala žalobkyňa z dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Dovoláním napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdy jej mali vyrubiť súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) prostredníctvom zamestnanca s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustné proti akémukoľvek rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale len voči takému proti ktorému to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.)

6. V danom prípade žalobkyňa podala dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola potvrdená jej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo veci samej. Dovolanie z dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 420 C. s. p. je ale prípustné iba proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Rozhodnutie napadnuté žalobkyňou dovoláním nie je rozhodnutím vo veci samej - o merite jej žaloby a nie je ani rozhodnutím ktorým sa konanie končí, napr. zastavuje konanie o jej žalobe. Keďže žalobkyňa podala dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. proti rozhodnutiu, ktorým bola potvrdená jej poplatková povinnosť, podala žalobkyňa dovolanie proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je z ňou uvedeného dovolacieho dôvodu prípustné podať dovolanie. Zároveň dovolací súd poukazuje na dôvodovú správu k § 420 C. s. p., podľa ktorej zámerom predkladateľa zákona bolo „obmedziť možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych len voči tým, ktorými sa konanie končí (odmietnutie, zastavenie a pod)“. S prihliadnutím na viazanosť dovolacieho súdu uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), súd už ďalšie dôvody na odôvodnenie svojho rozhodnutia neuvádza.

7. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

8. Keďže dovolanie žalobkyne bolo odmietnuté, rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania v konaní úspešnej protistrany - žalovanej, súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p., už bližšie neodôvodňuje. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.